

Daniel v jámě se lvy

setkání s biblickým textem pro starší děti

Pomůcky: provaz, příp. „zlatý“ provaz, komiks „Mikuláš věří“, převyprávěný příběh o Danielovi z DUHY, pro každého papír a tužku

Sedíme v kruhu. Pozdravíme se.

Ukážeme dětem zavřenou krabici a položíme ji doprostřed. Pokud se děti neznají, mohou na víko krabice „vybubnovat“ své jméno, příp. jméno toho, koho ze skupiny chtějí pozdravit.

Hádáme, co by mohlo být uvnitř, příp. co bychom si tam přáli mít.

Víko krabice odkryjeme a konec provazu pošleme po kruhu.

Kdo jej drží, může vyslovit volnou asociaci na téma setkání „Daniel v jámě se lvy“, příp. na slovo VÍRA.

Dáme skupině prostor, aby se dohodla, jak vyřeší, když provaz nebude stačit provšechny, např. postavíme se. Dáme skupině prostor, aby se dohodla, jaký tvar provazu na zemi dají. Může se vztahovat k tématu, ke slovu VÍRA, příp. pouze ke skupině. Bude dobré, když se děti dohodnou pokud možno samy, a když budou umět svou volbu zdůvodnit.

Rozdáme každému dítěti komiks „Mikuláš věří“ s úkolem:

Přečtete si text, přemýšlejte, jestli podle vás Mikulášovu babičku uzdravil Bůh nebo ne. Podle svého rozhodnutí (UZDRAVIL. NEUZDRAVIL. JE TO JINAK.) pak děti jedno po druhém pokládají list papíru s komiksem do obruče na jednu stranu, na druhou nebo doprostřed a svou volbu zdůvodňují.

Počítejme s tím, že se setkáme s různými názory. Oceňujme otevřenost a důvěru dětí a veďme je ke vnímání víry jako celoživotního procesu hledání odpovědí na smysl různých životních situací, nikoli jako na černobílý vzorec, kterými je můžeme snadno vnímat.

Přečteme si ještě jeden příběh - O Danielovi a o tom, jak mu jeho víra byla velkou pomocí.

Dramatizace: Jedno dítě se postaví do prostoru vymezeného provazem. Ostatní děti budou představovat nějaké nebezpečí a podle toho, jak se děti znají, může mít konkrétní podobu. Např. Já jsem tvůj „lev“ zubař. Já jsem „lev“ matematika. Já jsem tvůj „lev“ bedar na nose“. Apod.

Přemýšlíme: Jaké to bylo? Co bylo nejtěžší? Vadilo ti, když jsi představoval/a nebezpečí pro svou kamarádku/kamaráda?

Rozdáme dětem pracovní listy, aby si samy mohly přemýšlet o tom, co je pro ně jako „jáma se lvy“ a co jim pomáhá, když si připadají jako „v jámě se lvy“.

Pokud k sobě mají děti důvěru, jejich výpovědi si přečteme, příp. diskutujeme o tom, zda v situaci „jámy se lvy“ počítají s Boží pomocí nebo ne.

Pokud je to vhodné, setkání zakončíme modlitbou.

Dobrý Bože,

když mám strach, neopustíš mě. Když je někdo ke mně nespravedlivý, zastaneš se mě.

Když nevím, jak dál, podržíš mě. Když mi připadá, že je všechno ztraceno, poradíš mi.

Když mě zradí kamarádi, nezradíš mě. A když na Tebe zapomenu, nezapomeneš na mě.

Amen.